

KIŞ GELİRKEN

ÇOCUK : Anneciğim, bana bir yün kazak örer misin?

ANNE : Yün bul da öreyim yavrum.

ÇOCUK : Yünü nereden bulayım?

ANNE : Koyundan.

ÇOCUK : Koyun kardeş, annem bana kazak örecek. Biraz yün verir misin?

KOYUN : Yünüm henüz pek kısa. Çayıra söyle de bana ot versin. Besleneyim, tüylerim uzasın.

ÇOCUK : Yeşil çayır, koyun kardeşe ot verir misin?

ÇAYIR : Veririm. Ama buluta söyle de yağmur yağdırsın, otlarım büyüsün.

ÇOCUK : Güzel bulut, yeşil çayıra yağmur yağdırır mısın?

BULUT : Niçin yağdırmayayım? Ama, rüzgâra söyle de beni çayırın üstüne götürsün.

ÇOCUK : Canım rüzgâr, şu güzel bulutu çayırın üstüne götürür müsün?

Rüzgâr esti, bulutu çayırın üstüne götürdü. Çok yağmur yağdı. Otlar büyüdü. Koyun beslendi. Koyunun yünleri uzadı. Çoban, koyunun yünlerini kesti. Anne yünleri yıkadı, taradı, eğirdi. Çocuğuna güzel bir kazak ördü.

O kış çok soğuk oldu. Çocuk hiç üşümedi.

Öğretmen Mehmet Kapyapar